1876. III. évfolyam. 147. szám. Debreczen, Hétfő, julius 31.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvnyomdában, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivatalóknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön es szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimzendők.

Várady Gábor beszéde

választóihoz, Técsön, f. hó 23-kán.

(Folytatás és vége.)

Tagadhatlan, hogy az általam itt fölemlitett törvények nem hoznak ma már a konyhára semmit, nem adnak a szomjazónak rögtön italt, kenyeret az éhezőnek; de mivel előkészitik a jövő müveit, leteszik az alapot államháztartásunk sulyegyenének helyreállitására, nagyobb felelősséget, s öszhangzó rendszert hoznak be a közigazgatási kormányzatba: méltán lehet reménlnünk, hogy, mert a nemzet s a polgáriasodott egész világ közvéleménye által helyeselt uton jár kormányunk és a törvényhozás, bizonynyal el fogjuk érni a czélt is, a mely felé törekszünk, t. i. a szellemi emelkedést, az anyagi fölvirágozást.

E czélnak nincs végpontja, nincs netovábbja: de a mely nemzet egyszer a helyes irányu utat ehhez megtalálta, a nem egy könynyen fog megállapodni, eltérni vagy épen meghátrálni.

Ezért mondám én, hogy az alkotott törvények azoknak össz-eredményeik s ezeknek későbbi következményeik szerint itélendők meg

Ki mondana egy csak most feltört, felugarolt földet szépnek? Még a jól felszántott, bevetett, beboronált föld becsét is csak az ismeri, a ki e munkát teljesitette vagy legalább folytonos figyelemmel kisérte. A ki csak elmegy mellette, az legfeljebb a felszint veheti birálat alá, de ez nem mutatja meg, minő mély a szántás, minő mivelt a föld milyen a mag, s helyes időben, észszerüen történt-e az elvetés. — Ezt részben a tavasz, s a késő ősz, legnagyobb részben az aratás mutatja meg. De még az sem egészen. Legjobban megmutatja ezt a gabona minősége, mennyisége a zsákban vagy a magtárban.

Most tehát nem lehet ugy minden törvény fölött egészen biztos itéletet mondanunk, hanem azért mi, a kik a munkát teljesitettük, jogositva vagyunk elmondani, hogy a mag jól volt megválasztva, jól és idejében volt elvetve, Hogy pedig a talaj jó: kellően megmüvelt: azt Önök jól tudják; hisz a talaj hazánk népe, maga a nemzet, a melynek kebelében minden jó, nemes, üdvös megfogamzik erős gyökeret ver és azután dusan tenyészik. De ha imitt-amott még rosz volna a talaj: rajtunk, a honpolgárok egyetemén, áll, hogy azt folytonosan, fokozatosan miveljük, javitsuk.

Hogy az országgyülés minden idejét gondosan felhasználta: azt Önök jól tudják, és igy arról is meglehetnek győződve, hogy a megelőzött években gyakorolt munka-felosztásnál sokkal czélszerübb és helyesebb beosztás daczára sem lehetett többet elvégeznünk, ámbár még igen sok nagyfontosságu kérdés vár megoldásra.

Ilyen a többekközött a büntető-törvénykönyv megalkotása, a mely nélkül nem nevezhetjük magunkat egy jogi állam jog és törvény által megvédett polgárainak.

Ilyen a középtanodák szervezésére vonatkozó törvényjavaslat, mely már oly régen vár a képviselőházi tárgyalásra s mely ha törvény erejére fog emelkedni egy részről uj, erős lendületet adand gymnasiumaink és reáltanodáink életének más részről jeladásul szolgáland ez az akademiák és egyetemek korszerü szervezésére is.

Mindkét tárgyra nézve csak sajnálnunk lehet, hogy az ismert gátló körülmények miatt nem alkottattak meg a szükséges törvények; de különösen fájlalnunk lehet azt, hogy a békebiróságokról s az uzsora korlátozásáról szóló törvényjavaslatoknak egyike sem juthatott a képviselőházban tárgyalásra, holott mindkettőre égető szükségünk van.

Előre láttuk ugyan, hogy mindkét javaslat ugy elvi, mint alaki tekintetben szivós, makacs vitára szolgáltathat alkalmat, a mely vita, főleg a békebiróságokról szóló javaslatnak talán még életébe is kerülhet: de azért mégis több ideig reméllettük, hogy legalább az uzsora-törvényjavaslat szőnyegre kerülend.

Fájdalom, nem ugy történt; mert tagadhatlanul nehéz lesz e törvény megalkotásánál azt a középvonalat megtalálni, a melynek átlépése többet árthat, mint fogna használni, s a mely átlépés azt a meggyőződést érlelhetné meg a honpolgárokban, hogy okosabb lett volna az uzsora-törvényt inkább el nem törölni, mint most egy nagy lépéssel meghátrálni.

A békebiróságok megalkotásánál pedig nem szabad felednünk, hogy inkább el kell ejtenünk az egész javaslatot, mint hogy oly félrendszabályok alkottassanak, a melyek a békebiróságok jellegét egészen nélkülözik, s az igazságszolgáltatás egyszerüsitése, gyorsitása, olcsóbbá tétele helyett csak az eszmezavarok számát fognák szaporitani, öregbiteni.

Valóban óhajtandó, hogy mindkét törvény a reánk következő télen megalkottassék, de ugy, hogy örvény és zátony, hátralépés és nagy előreugrás egyiránt kikerültessenek s általok népünknek valódi szükségein legyen segitve.

De addig is, mig ez megtörténhetnék, a növekedő anyagi szükségen, a minden oldalról érezhető hiányokon azzal kiván a kormány egyelőre segiteni, hogy mint erről biztos forrásból értesülök, elvileg elfogadta a kisbirtokosok országos földhitelegyesülete iránti tervezetet s kész javaslatba hozni a törvényhozás előtt a kért 500,000 frtnyi államsegélyt s ugyanazon kiváltságok megadását, a melyekkel a magyar földhitelintézet bir, a mi által meg lesz közelitve a kitüzött nemes czél, mely a kormány és törvényhozás támogatása nélkül alig volna a mostani nehéz viszonyok között elérhető.

És én egy pillanatig sem kétkedem abban, hogy a felülről jövő bizalom bizalmat fog ébreszteni országszerte, sőt meg vagyok arról is győződve, hogy a nemzet fölismervén kötelességét, a takarékosság ébresztése, a zilált hitelviszonyok rendezése, a népjólét emelése czéljából készséggel fog járulni e nemzeti közintézmény megvalósitásához.

A mik azonban az őszszel folytatandó ülésszak alatt tanácskozás alá jövő tárgyak legfontosbjai, ezek a vám- és kereskedelmi szövetség revisiója, ujból megalkotása és egy önálló nemzeti bank létrehozása.

Hogy mily nagyfontosságu tárgyak ezek: eléggé bizonyitja már a küzdelem, és elvi harcz is, mely a pártok kebelében s azokon kivül eddig kifejlett, elannyira, hogy ámbár e kérdések nem jöttek, mert nem is jöhettek, részletes tárgyalás alá, mind a mellett a kormányelnök által pártunk elébe terjesztett főbb pontozatok okul, hogy ne mondjam, ürügyül szolgáltak arra, hogy pártunk kebeléből többen, közöttök derék, tiszteletreméltó, tekintélyes férfiak is, kilépjenek s megalkossák az u. n. „független szabadelvü“ pártot, mintha képzelhető volna szabadelvüség a függetlenségre törekvés nélkül.

Minő nézetem van e nagyfontosságu két kérdésre nézve: azt bővebben kifejtettem Önök előtt a mult évben, megválasztatásom alkalmával.

Ezuttal csupán azon merész és be nem bizonyitható állitásra kivánok megjegyzést tenni, hogy lehetett volna a vám- és banküguyben sokkal kedvezőbb egyezségi tervet is létrehozni, mint a mely előttünk tudva van. Azon jó urak, kik a kákán is göböt keresnek, és szörszálhasogató kisszerüséggel birálgatják a kormány eljárását s kicsinylik a kivivott eredményeket, feledni látszanak, hogy a számok mesterséges csoportositása, az utopiáknak s jámbor óhajtásoknak torony-magasságra emelése semmit sem bizonyit, mint semmit sem bizonyitana annak az orvosnak kérkedése, a ki betegét a haláltól megmentette, mig a másik orvos keze alatt hasonló bajban elhal egy másik beteg. Be kellene annak a kérkedőnek bizonyitnia, hogy mindkét betegség okaival, következményeivel, lefolyásában, de még a két test organismusa, véralkata, kora is teljeseu egyenlő volt.

Az itt fenforgó esetben is két teljesen egyforma Magyarországot kellene két egyforma Ausztria mellé állitani; az egyikben a mostani egyezmény által tervezett rendszert, a másikban a külön vámterületet életbe léptetni és mindkét rendszernek sikerét bevárni. Ez volna a bizonyitásnak egyedüli módja. A mi ezen kivül van, az csak meddő elmélet, melynek a gyakorlati életben kevés biztos alapja van.

Én azonban ismételten kifejezem önök előtt azt a meggyőződésemet, a melyet már más uton több alkalommal megismertek Önök, hogy a mostani nehéz viszonyok között ezen függő kérdéseknek kedvezőbb megoldása alig volt eszközölhető.

Hasztalan hivatkoznak a külön vámterület barátai a nemzet többségének közvéleményére, a mely közvélemény bizonyos, indokolható ösztönnél most még alig lehet egyéb. A közös vámterületnek ismerjük árnyoldalait, és mert sok tekintetben kedvezőtlen volt reánk nézve, félünk tőle; ezért inkább kapkodunk az ismeretlen után, bár a következményeket nem vagyunk képesek kellően mérlegelni, mert annyi tény, hogy ez az állapot tarthatatlan.

A ki hosszas togságban volt, szenvedett, jól tudva, hogy elgyengült erejét nagyon megpróbálja a munka; a világosságtól elszokott szemeinek sokáig kell edződniök, hogy elviseljék a nap fénysugarait, de inkább átadja magát a kétes küzdelmeknek, mert ezek szerencsés kiállása után teljesen fogja élvezni a munka gyönyörét s a szabadság nyujtotta jótéteményeket, mig a börtön falai között, leigázott állapotában csak egy kilátása lehet, más által nyujtott kegyelem falatokon rágódva tengődve elveszni.

Emberileg helyes és igazolható a teljes szabadságra, függetlenségre való törekvés, habár koczkázattal járna is az: de a politikusnak, főleg a törvényhozónak soha sem szabad koczkáztatnia s a helyes egymásutánt, a következetes fokozatosságot mellőznie.

Jól tudom, hogy a higgadt megfontolás ezen hangja miatt bizonyos honfitársaim részéről a honárulók közé soroztatom én is. De azok a kétségbeesett fanatikusok, a kik minduntalan azt kiáltozzák, hogy elveszett a haza, a kik a nemzet óriási többségére a honárulás bélyegét törekesznek reá sütögetni, a kik előtt semmi sem szent, nemes, ha az környezetökön s eszmekörükön kivül esik, azok vak szenvedélyökben feledni látszanak, hogy ezáltal az absolutismus hiveinek és azoknak adnak igazat, a kik azt állitják, hogy Magyarországot nem lehet alkotmányosan igazgatni, hogy Magyarország csak az autokraták vaskeze által kormányozható.

Mert ha igaz az, hogy a képviselőház nagy többsége nem hiven teljesiti kötelességét, hogy feladja, feláldozza a nemzet jogait; ha igaz az, hogy a nemzet nagyrésze elpuhult, elsatnyult és mert nem ott keresi a haza boldogságának eszközeit, a hol ezeket a magokat honmentőknek hivök föltalálni vélik, mert ezért elárulója a haza szabadságának, jövő boldogságának; ha mindez igaz, s ha e nemzet, néhány rövid éve alatt az alkotmányos életnek, ennyire tudott alásülyedni: akkor nem méltó az alkotmányos szabadságra, de sőt megérdemli a szolgaságot.

Azok az urak, a kik ilyen feketére festik a helyzetet, a nemzet jellemet azok akarva nem akarva az absolutismus lánczait kovácsolják. — Istennek hála siker nélkül kovácsolják; mert a mit mondanak nem igaz, s nemzetünkben meg van a józan értelem s az igazságismeret romlatlan érzéke, a melynél fogva megtudja különböztetni az igazat a nem igaztól, külön választani a buzát a konkolytól!

Hisz anyagilag tagadhatlanul rosszul állunk, részint önhibánk, részint a gondviselés sujtoló keze miatt: de mind ennek daczára majd minden irányban és oldalon észlelhető az emelkedés. Nagyobb munkásság fejtetik ki a földmivelés, ipar, kereskedelem terén. A társadalmi tevékenység folytonosan szélesebb mérveket ölt; a kaszt-szellem haldoklóban van; a különböző és ellentétes rétegek szétmosódni, a válaszfalak porladni kezdenek, a mi által a nemzet fiai közelebb hozatnak egymáshoz Növekszik az erkölcsi, szellemi erő; öregbedik a törvény iránti tisztelet; hivebben gyakoroltatnak a polgári kötelességek.

Mindez nem hanyatlásnak, hanem inkább emelkedésnek jele; s ha Isten megadja érnünk, hogy szerencsésebb viszonyok, kedvezőbb időjárás bekövetkeztével, megfeszitett munkásságunk s következetes takarékosságunk által megszabadulunk a reánk nehezedett sulyos terhektől: bizonynyal haladni, boldogulni fogunk, s még mi, a kik életben vagyunk élvezni fogjuk e haza fölvirágzása által nyujtott gyönyöröket.

De hogy ez minél előbb bekövetkezzék: nem jajgatnunk, siránkoznunk, szitkozódnunk, mások hazafiságát ócsárolnunk, a magunkét égig emelnünk kell, hanem az, hogy mindannyian komolyan lássunk a munkához, minden polgár hiven teljesitse kötelességét s az egyetértés meglazitása, szétszakgatása helyett ernyedetlen kitartással munkálkodjék annak öregbitésén, megszilárditásán.

Sajnos, hogy azon jó barátink is, a kik pártunk kebeléből ez év tavaszán kiléptek, nem mindannyian e szempontból fogták fel a helyzetet, a mi által tetemesen megnehezitették küzdelmeinket s pártunk programmjának minden irányban megtestesitését.

Nem tartottam ugyan különös szerencsének, hogy pártunk oly tulnyomó nagy többséggel jelent meg a képviselőházban, főleg miután láttam, hogy az alkotó elemek nem minden tekintetben homogenek, a mi előbb-utóbb szakadásra kellett, hogy vezessen: mind a mellett őszintén sajnálom több jeles elvtársunk kilépését. De mert nem látom kilépésöket kellően indokolhatónak, és inkább csak egy körülmény betegségnek tekintem azt: nem mondhatok le a reményről, hogy előbb-utóbb visszafognak térni pártunk kebelébe Vissza fogja őket vezérelni zászlónknak, elveinknek, törekvéseinknek azonossága.

Nem szólok itt azokról, a kik talán bizonyos intentióval, gondosan tervezett számitással ragadták meg az alkalmat, hogy pártunkból kilépjenek Vannak emberek, a kik engedelmeskedni büszkék vagy hiuk, de vezérelni nem képesek. Pedig a pártéletben csak két szerep van becsületes és józan politikus számára: vezérelni ha ehhez tehetsége és képessége van s ha bizalom környezi a vezért, vagy engedelmeskedni s hiven, utógondolatok nélkül teljesiteni a párt megállapodásait. De vannak, a kik bizonyos harmadik irányt keresnek s függetlenségök tévhitében tapogatóznak a sötétben, hogy azután nyom nélkül enyészszenek el, föleméstve magokat, nem használva az ügynek és hazának.

Midőn ezt elmondottam: ezzel egyszersmind kijelentettem Önök előtt azt is, hogy valamiat elejétől fogva hiven, tőlem telhetőleg támogattam, mostani kormányunkat, ugy támogatandom azt a jövőben is, mert erősen meg vagyok róla győződve, hogy pártunk programmjához hü marad s a pártunk által kitüzött feladatokat oly sikerrel fogja megoldani, a minő sikert napjainkban bárminő szerencsés kombinatióval alkotott más kormány nem vihat ki.

Mélyen meg vagyok győződve arról, s már az eddigi tapasztalás is igazolta ezt, hogy Tisza Kálmánt belügyminiszterül s utóbb miniszterelnökül hazánk nehéz napjaiban a gondviselő áldásthozó jobbja adta nekünk, hogy erős karokkal ragadja meg a kormányt, messzelátó, éles szemekkel kerülje a sziklákat s az örvényeket s vezérelje biztos révpartra hazánk nagyon is megrongált hajóját. És bizonnyal oda fogja ő a hajót vezérelni, ha az önzetlen higgadt és önmegtagadással biró hazafiak többsége őt következetesen támogatni fogja.

De meg vagyok arról is győződve, hogy e hajó már eddig zátonyra jutott, vagy épen összetörve elsülyedt volna, ha a mostani legviszontagságosabb, legválságosabb időszakban nem Tisza Kálmán áll kormányunk élén.

Ezért tántorithatlan bizalmam van benne és kormányunkban.

Ha önök, tisztelt választók, e kormányt és működését elitélték: akkor elitéltek engem s az én működésemet is. Ha ellenben Önök helyeslik a kormány és kormánypárt eljárását, működését: ugy igazolva állok én is Önök előtt, mint aki a kormánypártnak egyik bár csekély, de hü tagja vagyok.

Azonban bármint legyen: nyugodtan tiszta lelkiismerettel várom Önök itéletét addig is, mig az országgyülés végével teljesen beszámolhatok önöknek sáfárkodásomról.

Isten adjon mostani kormányunknak mint ilyennek, hosszu életet. Isten tartsa meg koronás királyunkat, felséges király-asszonyunkat. Soká, örökké éljen e haza!

— **A magyar nyelv és a katonaság.** A közös hadügy- s a honvédelmi miniszterium között hosszas alkudozás után a nyelvkérdést illetőleg megállapodás létesült. E szerint a kölcsönös érintkezésben a magyar és horvát honvédség a saját nyelvét, a közös hadsereg pedig a német nyelvet használja mindennemü levelezésében. Ezenkivül a honvédelmi miniszterium elrendelte, hogy a honvédség mindazon átiratában, melyet a magyar korona területén kivül levő katonai hatóságokhoz vagy pedig általában mindazon ezredek parancsnokságához intéz, mely ezredek nem Magyarországból egészittetnek ki, a magyar vagy horvát eredeti szöveghez a német forditást is mellékelje.

— **Az Uchatius-ágyuk elkészitése,** s általában az uj tüzérségi fölszerelés ügyében folyó munkálatok minélőbbi befejezését illetőleg, — bécsi hirek szerint — a közös hadügyi kormány a leghatározottabb utasitásokat bocsátotta ki. Egyuttal megemlitjük, hogy Trieszből julius 26-án a 12. tüzérezredből két üteg Uchatius-ágyu küldetett Eszékre a gróf Szapáry László parancsnoksága alá helyezett hadosztály kiegészitése végett.

— **A bécsi katonai földrajzi intézetnél** Oroszország 1000, Anglia 500 példány térképet rendelt meg Törökország északtartományairól. — **A pénteki minisztertanács** — irja az „Ellenőr“ nem foglalkozott a vámtariffa ügyével, hanem foglalkozott a jövő évi budgettel és egyéb folyó ügyekkel, nevezetesen a kisbirtokosok földhitelügyével is.

— **Gróf Lónyai Menyhértet** a zentai szabadelvü párt választmányának e hó 21-kén tartott értekezletén egyhangulag kikiáltották képviselőjelöltnek. A választás aug. 10-én lesz. Ellenjelöltje még nincs, s valószinüleg ezután sem lesz, mert Lónyay gróf megválasztását általánosan óhajtják.

A HÁBORU.

— Az uralkodói félhóld tehát csakugyan lehull Murád szultán fejéről; a pünkösti királyság nemsokára véget ér, csak nyolcz nap a kiszabott határidő, s azután sem irgalom sem kegyelem, az anyagiaknak korlátlan ura elfogja hagyni a trónt, melyre titkon készitett cselszövények folytán jutott.

Miként történik majd meg a trónváltozás, nem lesz-e egybeköttetésben olyan Abdul-Aziz féle véres esettel? azt még csak a szultánokat teremtő és megsemmisitő titkos hatalmak tudják, — de hogy lesz alkalmunk egy kis tragikus jelenetnek ismét tanuja lenni, azt okulva a multon, s következtetve azon a trónválsággal összeköttetésben levő hirekből, melyek a szultáni palota titkos belsejéből kiszivárognak, — bizton lehet várnunk. Egyébiránt „a trónváltozás politikai jelentőségére nézve, — mint az öreg „Presse“ mondja, — egészen közönyös: vajon Murád bördaganatai folytán elöállott vérmérgezés, vagy Hasszán összeesküvő társai által neki beadott méreg által jutand-e a sirba?“ S ebben van valami igaz, azt mutatja azon közönyösség is, melylyel a trónváltozás iránt nemcsak Konstantinápolyban, hanem Európa többi államaiban is viseltetnek. Sokkal jelentékenyebbek a keleti politika jelenlegi stádiumára nézve azon hirek, melyeket egy jul. 29-kén kelt Galatzi távirat jelent, hogy t. i. komoly körökben oly hireket colportálnak, melyek arra mutatnak, hogy Oroszország actióképessége aggasztó akadályokba ütközik, mivel a Kaukázusban kiütött a forradalom s 70,000 cserkesz ragadott fegyvert s üzte el az orosz helyörségeket.

Mi, kik az orosz barátságnak épen nem vagyunk emberei, nagyon óhajtanánk, ha e hir nem jutna a mai napság divattá lett dementirozás szomoru sorsára.

Majd meglássuk mit hoz a jövő!?

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

VAD TONCSI.

Irta: **S. A.**

ELSŐ KÖTET.

1.

Tikkasztó hőség volt az erdei réten, szellő nem susogott a harangvirához, mely ellankadva hajtá le fejét, s egy levél sem mozdult meg a hatalmas tölgyeken, melyek a rétet körül vették. Mély csend uralkodott, — az erdei madarak elnémultak, s elrejtőztek a hüs lombok árnyába, csak a tücsök czirpelte egyhangu dalát a forró nyári napsugaraknak, s a méh döngécselt a lecsüngő virág-kelyhek között.

Széles törés vezetett el a rét mellett az erdőn keresztül, ritkán lépett reá emberi láb, s magas fü burjánozott fel a málna-bokor közt, mely sok helyen az egész törést elfoglalta. — Hiszen mi keresni való lett volna ezen távoli rét-darabon, melyet még meg sem kaszáltak? Csak a herczegi vadas-kertből keresték fel a szarvasok és őzek ezen távoli rétet, mely zamatos füvét részökre tartogatta fel. A herczeg és kegyeltjei előtt, kik kedvencz mulatságán a szarvas-vadászaton követhették, ezen kis rét nagyon ismerős volt, talán némely vakmerő vadorzó előtt is, kik a szigoru őrizet daczára, melyet a herczegi erdőszök fentartottak, már lesben voltak a magas tölgy megett; de nem volt ösmerős az alig egy mértföldre eső főváros lakói előtt, ezek előtt az erdő magas rácscsal volt teljesen elzárva. Ezen rács kapuja senkinek sem nyittatott fel, a ki az udvarhoz nem tartozott, igy hangzott a herczeg szigoru rendelete a kis erdőszi számára, a kinek a fővároshoz legközelebb fekvő bejáratokat kellett őrizni, mig a főváros leggazdagabb kereskedői és legelőkelőbb polgári hivatalnokai részére sem volt kivétel, bármily szivesen sétáltak volna néha-néha a gyönyörü erdőben, csak egyedül az udvarnak és a helyőrség tisztjeinek volt meg ezen joguk.

E szerint az udvarhoz tartozott bizonyosan azon három uri ember is, kik egy bér-ruhás inas által kisértetve, — ki egy ládikát vitt utánok, a törésen haladtak végig, és épen a rétet érték el.

„Még nincsenek itt, mondá az egyik egy katonatiszt, futólag széttekintvén a réten.

„Talán még az utolsó pillanatban észhez tért Freienberg báró“, mondá egy kis vastag, épen nem nagyuriasan kinéző férfi.

„Óh ők bizonyosan eljönnek! Még több mint 5 percz hiányzik a tiz óráből, volt a harmadik felelete egy szép, talán 26 vagy 28 éves fiatal emberé. Levette finom szalmakalapját, és dusbarna fürteit félre simitotta homlokáról, s kalapját legyezőként használta, hogy egy kis hüs szellőt hajtson magára.

„Egyébiránt szeretem hogy elsők vagyunk, folytatá; most már egész nyugodtan kibonthatja kötelékeit Wieprecht orvos ur, bizonyosan szükség lesz rá, Freienberg kitünő biztos lövő.

„Remélem, orvos ur nem te rajtad, hanem Freienberg testén fogja ügyességét bemutatni, viszonzá gyorsan a katonatiszt. Legalább ez a te kezedtől függ. Te biztos vagy a czélról 50 lépésnyire, és őrültség Freienbergtől, hogy ily gyilkos követeléssel állott elő. 10 lépés sorompó 30 lépés távolság, s megengedve hogy menés közben lőhessetek. Megunhatta az életet, mert harmincz lépésre kedved szerint bocsáthatsz golyót akár fejébe, akár a szivébe.

„Igazságod van Romenau, azt tehetném. Most már miután a nővért megsértettem, a fivért is megölhetném, hogy a vétkes, ostoba párbajt megkoronázzam. Kicsoda merészelne engem gyilkosnak mondani? Hiszen egy embert párbajban megölni elökelő dolog, ehez minden valódi nemes embernek elvitázhatatlan joga van.

„Te javithatatlan népbarát voltál és maradsz, kiáltá a százados ingerülten. — Minek fogadtad el ha oly megvetőleg gondolkozol a mi becsületes törvényünkről a párbajról? Elveid szerint te talán még párbajt sem vivnál!

„Ujra igazságod van öreg barátom — viszonzá a másik mosolyogva. Következetlen vagyok a mit alig tudok magamnak megbocsátani, de neked csak bevallom — gyávaságból vivok párbajt.

„Gyávaságból? Kérlek Henrik ne használd e szót. — Még tréfából is roszul hangzik.

„És mégis ugy van, én gyáva vagyok! Félek a titkos gunytól, mellyel ő fensége a legközelebbi estélyen mondaná. „Valóban Wienburg Henrik gróf minden népbaráti érzelgés mellett szigoruan megtartja a törvényt. — A mint hallom vonakodott párbajt vivni, mert a párbajt a törvény tiltja és erkölcsellenes dolog. Az ily törvénytisztelet iránt elismeréssel kell lenni, ha egy kis gyávaság volna is a játékban! Félek a gunyos mosolyoktól, melyekkel az udvari személyzet e fejedelmi szavakat kisérné, megvető suttogástól a környezetben, atyám haragjától, és az én kedves kis szelid Agathám könnyeitől, a ki testvérje miatt, kit imád szégyelné magát, — szégyelném magam a vad Toncsi győzelme előtt, mert Freinberg Antonia feltünő szép! — Igen Romenau barátom, félek valóban és igazán, és azért vetettem magam alá a becsület gyáva törvényének, melyet esztelennek és erkölcstelennek tartok. — A párbaj megtörténik, mert lásd ott jönnek Freienberg és segédei Lehhman gróf és Ried őrnagy, a kit te, mint részrehajlatlan tanut hivtál meg. Ezen urak pontosok, egy perczre 10 óra.

És valóban a törés ellenkező oldaláról három katonatiszt jött az erdei rétre, és tiszteletteljes udvariassággal üdvözölték a várakozókat. Egy szolga, ki egy pisztoly ládácskát hozott, követte őket.

Romenau százados elébe ment az uraknak.

„Engedje meg gróf ur,“ szólt egyikhez fordulva, hogy még egyszer megkiséreljem e szomoru eseményt békében elintézni; megvagyok szilárdul győződve, hogy barátom Vienburg, Freienberg bárónak minden becsületes elégtételt megad, a mit ő csak kér.

(Folyt köv.)

A harcztérről legközelebb következő tudósitások érkeztek:

Mint Belgrádból jelentik, azon hir, hogy ezután Milán fejedelem fogja a fővezérletet átvenni, már azon körülménynél fogva sem bir alappal, mert a fejedelem a hadjárat kezdete óta tényleg maga viszi a legfőbb vezérletet s igy azt nem kell senkitől átvennie.

Ugyanazon forrásból arról értesitenek, hogy a fejedelem legközelebb a déli hadsereg közvetlen közelébe teszi át főhadiszállását.

Nem lehetetlen, hogy ettől a fáradságtól felfogják menteni a törökök a fejedelmet. A jankovaklissurai csata után nem valószinütlen, hogy a szerb déli hadsereg lesz kénytelen közelebb vonulni a fejedelem jelenlegi főhadiszállásához, hogy a déli hadsereghez közelebb jusson.

Alimpics ellen saját alosztály parancsnokai terjesztettek panaszt a fejedelem elé, s mint jelentik, okmányokkal mutatták ki, hogy az ő tehetetlensége és tudatlansága okozta a Bjelina körüli vereségeket. A hadügyminiszter személyesen ment el a nyugati hadsereghez, hogy ez ügyben vizsgálatot tartson.

Zára, jul. 29. Vrbicza mellett a montenegróiaknak Nikita fejedelem vezérlete alatt győzelmes harcza volt a Mukhtár pasa által vezényelt törökökkel, mely alkalommal Ozman pasa és sok török foglyul esett.

(Ered. sürg.) Ragusa, jul. 28. Mukhtár basa 26-kán Bilekbe ért, s itt összpontositja a herczegovinai összes haderőket. A montenegrói északi sereg hir szerint Banjaniban van. Tizenegy Ragusából Mostárba utazó török tisztet a politikai hatóság a neutralitás folytán feltartóztatott, s Daniwgradba küldött. 3000 török 20-án megtámadta Montenegró északkeleti részében Sekulare-t, s véres csatározás után visszaveretett. Halottjai száma 200. Ugyanaz nap megtámadták a montenegróiak egy Rizaniczából Berana várba vonuló török csapatot. A törökök 120, a montenegróiak 30 halottat vesztettek.

Klapka tábornok jul. 21-kén Konstantinápolyba érkezett és a „Nat. Ztg." pérai távirata szerint Abdul-Kerim pasa vezérkari főnökének van kiszemelve.

NAPI HIREK.

— **Az 1876. auguszt 3-kán tartandó bizottsági közgyülésnek tárgyai:** 1) Polgármesteri havi jelentés. 2) Ügyhátrány jegyzék. 3) Miniszteri leirat, mely szerint a katonai karhatalom igénybevételére nézve létrejött utasitás közöltetik. 4) Ugyanaz, mely a törvényhatósági egészségügyi bizottságok felállitását elrendeli. 5) Ugyanaz, mely mellett a halottkémlés részletes szabályozásáról szóló utasitás megküldetett. 6) Ugyanaz, mely szerint az egészségre ártalmas tápszerek, italok stb. elkobzására nézve kiadott szabályrendelet közöltetik. 7) Ugyanaz, mely szerint a ref. egyház részére 140,000 db téglának adományozását megrendelő közgyülési határozat jóváhagyatik. 8) Törvényhatósági átiratok a kisajátitási törvénynek a kir. városokra leendő kiterjesztése, a virilis bizottsági tagokra vonatkozó törvény módositása stb. tárgyában bizottsági véleménynyel. 9) Tanácsi előterjesztés a mult évi zárszámadás kiséretében. 10) Ugyanaz, a Tiszaszabályozó társaság által gát fenntartásra kivánt ujabb költség ügyében. 11) Ugyanaz, a Bika szállodánál szükségessé vált uj épitkezés tárgyában. 12) Ugyanaz, a honvéd laktanya felépitesi tervének helybenhagyása iránt. — 13) Ugyanaz, a katonai raktár épitésére vonatkozólag. — 14) Városi felülvizsgált számadások, felmentési véleménynyel. — 15) A magyar képzőmüvészeti társulat segély iránti kérése tanácsi véleménynyel. — 16) A kereskedői testület köszönő irata a kereskedelmi középtanoda fentartására adott segélyért. 17) Tanácsi előterjesztés a Győrössy Gábor irnok fegyelmi ügyében inditott per lefolyásáról. 18) Ugyanaz, Veres István és Petti Bálint városi volt szolgák segélyezése ügyében. 10) Bába oklevél kihirdetése. — Kelt Debreczen 1876. julius 29.

— **Sóstói Annabál,** jul. 30. Már t. i. szerkesztő ur becses engedelmével mi ezuttal a konyári sóstón tegnap azaz jul. hó 30-án rendezett „Sóstói Annabál"-ról szólunk, mely minden izében a nyári mulatságok legkitünőbbikének, legsikerültebbikének nevezhető. — Tehát igazán és komolyan a konyári Sóstóról beszélünk, s előre felkérjük a „Fővárosi Lapok" ollókezelőjét, hogy ha netalán ismét kedve kerekedik egy fürdői tudósitást kinyirbálni a „Debr. Ellenőr"-ből, hát ha már derogál neki megnevezni a szerény vidéki forrást, a melyből hóditott, — legalább maradjon meg az igazság mellett, s ne fogja rá, sem főt. Révész Bálint superintendensre, hogy a nyiregyházi Sóstón időzik, sem a derék bérlőtől, Julier Vilmostól ne foszsza meg a konyári Sóstó vendégeit, a nyiregyházi Sóstó rovására, — hiszen nem vétettünk mi a konyári Sóstó fürdővendégei sem a „Fővárosi Lapok"-nak, sem e hirlap ujdondászának, sem az általa kezelt ollónak, de még annak a köszörüsnek sem, aki azt az ominosus ollót élesité, semmit, hogy bennünket ilyen keservesen oknélkül megbüntessen. Mert hát bizony mi roppant nagy veszteségnek tartanánk, már t. i. a konyári Sostó vendégeire nézve, ha a derék Julier Vilmos nem a mi maitre de plaisir-ünk lenne, hiszen akkor a tegnapi Annabál sem sikerült volna oly kitünően. — Konyári Sóstó, Annabál, vidéki falusi közönség, himlős banda, stb.... Hát sokan lehetnek Biharországon kivül, a kik ilyenforma képet alkothatnak a tegnapi mulatság felől maguknak magoknak. — Ezek ugyan tévednek, mert először is a himlősbanda helyett Balázs Kálmán, az önök országos hirü uri czigánya huzta a talpalávalót, huzta oly lelkesen, oly vigan, oly andalitóan, hogy még a félholtba is életet tudott volna önteni.

De volt is ám itt élet, még pedig minő pezsgő élet! Hiszen ha az a jó magyar zene még a félholtat is uj létre képes költeni ihletével, szinte lehet képzelni azt az általános kitörő jó kedvet, fáradni nem tudó lelkesedést, a mit Balázs zenéje az e bálon gyönyörü számban megjelent, mindkét nembeli fiatalságban előidézett. Mentül jobban szorongatta Kálmán annak a siró, jajgató. — majd kaczagó és nevető szárazfának a nyakát, annál jobban szorult az erős férfikar a karcsu hölgyderékhoz, s a hogyvoltak és ujrák, mindaddig véget nem értek, mig a barna müvészek kezei a fáradtságtól lankadtan hulottak le, a már-már megszakadni készülő hurokról...

A tegnapi Anna-bál, — már t. i. ismételve hozzáteszszük, a konyári „Sóstón" a szó szoros értelmében az elitebálok közzé sorozható. — Talán nem veszik rosz néven az ott jelen volt bájos angyalok, ha a megérdemelt dicséret mellett, elég vakmerők vagyunk kissé megrovásunkat is hangoztatni. Azt halljuk egyre, hogy a termés nem a legjobb, nagy a pénzszükség, hogy még a legszükségesebbre is alig telik. — Hát meglehet, hogy másutt ugy van, de ennek a konyári „Sóstón" tartott Anna-bál alkalmával nyomát sem láttuk. Mert a jogász-bálok, s más egyéb elite-bálok toilettei, bizony egy csepppel sem tesznek tul azon diszes, elegans toiletteken, a melyek ez alkalommal, azt hiszszük, a kedves papáknak nem valami nagy épülésére, szerepeltek. A könnyü selyem ruhák csipkével és creppel diszitve voltak többségben, a szinek közt a fehér, rőzsaszin, sárga, kék és zöld szerepeltek. Az egyes öltözékeket, épen azért, mert nyári mulatságra kár volt oly nagyon költekezni; ezuttal nem látjuk jónak megemliteni.

A jelen volt hölgyek közől, a mennyiben emlékezetünk egy átvirrasztott nyári éj után bennünket cserben nem hagy, megemlitjük betü rendben a következőket.

Ott láttuk: Bernáth Istvánnét H. Pályiból, Balázsházy Bertalannét Ködombról, Beőthy Sára k. a. N. Váradról, Beőthy Eszti k. a. Henczidáról, Balku Ilkát és Piroskát Álmosdról, br. Bresanóczy nővéreket Álmosdról, Beke Erzsikét Debreczenből, Csapó nővéreket Debreczenből, Csillag Lajosnét Biharmegyéből, Domoszlay Józsefnét és Domoszlay Irmát Pocsajból, Darvay Erzsikét Jankafalváról, — Draveczky Bélánét Debreczenből, Fischer Nándornét és Fischer Marit, Fráter Imrénét, Fráter Eezsikét, Fráter Gizellát Debreczenből. Fráter Zoltánnét Álmosdról, Fráter Irént N. Váradról, Fráter Margitot Vértesről, Fráter Gabriellát Érsemlyénből, Fodor Zs. k. a. Debr.-ből, Gál Etelkát Kerekiből, Hubay Katinkát Pályiból, Juhász Jeanettet Pályiból, dr. Kempfnét Debreczenből, Kuczik Juliskát Debreczenből, Klobusitzkynét és Klobusitzky Erzsit és Marit Pályiból, Kecskés Irént Debreczenből, Kiss Eleknét Marjáról, Lonovics Esztit Ujfaluból, Móricz Vinczénét Ujfaluból, Nánássy F.-nét és leányát Erzsikét Debreczenből, Sz. Nagy Emiliát, Nagy Emiliát Debreczenből Paksy Sándornét és Paksy Herminát Biharm.-ből; Révész Bálintnét Debreczenből, Sesztina Lajosnét és Sesztina Piroskát (csak mint nézőket), Szepessy Antalnét és Szepessy Gizellát, Steinfeld Etelkát, Sichermann Mihálynét Debreczenből, Szunyoghy Szabolcsnét Esztárból, Szilágyi Jenőnét Ujfaluból, Szatmári Vilmát H.-Pályiból, Tardy Sándornét és Tardy Katiczát Ujfaluból, dr. Hegedüsnét Debreczenből, Török Irmát Budapestről, Zeel Augusztát Debreczenből, Vass Jenőnét Ujfaluból. stb.

Azt, hisszük, körül belől ezekből állott a hölgy koszoru, — s ha azon végig tekint a nyájas olvasó, bizonyosan elképzelheti, hogy minő remek virágos kert volt tegnap éjjel a konyári sóstó nagytermébe át plántálva

Hogy a mulatság lankadatlan jókedvvel a reggeli késő órákig tartott, azt hiszszük talán emlitenünk sem kell.

A kiszolgálás minden tekintetben kielégitett, s ha van némi panaszunk, az csupán a szobák kevés száma ellen lehet. De ennek a bérlő nem oka. — minek megy annyi tenger vendég a nyakára, hogy el nem tudja őket helyezni.

A bál rendezését szivességből debreczeni fiatalok végezték, és pedig, a mint láttuk közmegelégedésre, sőt több bájos hölgy részéről felvagyunk kérve irántuk elismerésüknek nyilvánosan is kifejezést adni, és a midőn ez óhajnak eleget teszünk, ki is ejtjük lankadt kezünkből a tollat, s a megérdemelt pihenő álomra hajtjuk fáradt fejünket, melyben még e sorok irásakor is az elmult éj andalitó, mélabus zenéjének hangjai soha elnem mosodó emlékgyanánt hangzanak vissza.

Jó éjszakát kedves szerkesztő ur! (Mert hát jó déli tizenegy órát csak nem lehet a lefekvés alkalmából kivánni.) Mindig az öné.

.....s....t.

— **Főtisztelető Révész Bálint püspök ur** ki kedves nejével együtt egészségi szempontból jelenleg a konyári sóstón időzik, — mint a legközvetlenebb forrásból értesülünk — szerdán vagy csütörtökön visszatér körünkbe.

— **Petőfi halálának** ma jul. 31-én van 27-ik évfordulója. A lánglelkü költőnek, az ifjui szerelem szilaj dalnokának szive, ma 27 éve midőn utólszor dobbant. A segesvári csatában tiporták össze holttestét a száguldó paripák, s a nemzet nagy költője ott lelte halálát a harcz mezején, — igy beteljesült szive leghőbb vágya, melyet az „Egy gondolat bánt engemet" kezdetü költeményében oly nagyszerüen kifejezett. Mi azt sem tudjuk bizonyosan hol porladnak a korán elhunyt költőnek hamvai... Emlékezést, emlékezést neki!

— **Együttes ülést** tartott pénteken d. u. a városház nagytermében a jogi és pénzügyi, gazdasági, épitészeti és szépitészeti, továbbá a katonai és rendőri bizottság, a gyülés tárgyait több nagyfontosságu ügyek képezték, ilyenek voltak: 1) a péterfiai serház telkén épitendő honvéd laktanyának a m. kir. honvédelmi ministerium által dijnélkül készitett tervrajza megbirálása, és elhatározása, hogy az épités még az idén megkezdessék. — 2. A cs. kir. 16 ik huszárezred hadkiegészitési keretének és raktárának Nyiregyházáról ide leendő áttételének elfogadása, és pedig oly formán, hogy a cs. kir. 29-dik gyalog ezred által használt s a salétrom laktanyabeli raktár a Kosuth laktanyánál épitendő uj raktárba helyeztessék el, a huszároké pedig az előlemlitett salétrom laktanyán levő raktárban. 3. A nagyobb kir. városok részére kisajitátási jogadása iránti kérelmezés, miként ez a főváros területére nézve már lètezik. 4. A tiszaszabályozó társulat a töltések feljebb emelését szándékozván, az ennek létesithetéséhez szükségelt 460,000 frtból a Debreczen várost illető 52,000 frt. részletnek mikénti fedezése. Mindezen tárgyakra nézve, megállapodások történtek, s véleményes jelentés kiséretében a legközelebbi rendes közgyülés elé terjesztetnek.

— **Megjelent** és szerkesztőségünkhöz beküldetett a Szepes-olaszi városában Kosáry János vezetése alatt álló s miniszterileg engedélyezett leány nevelő tanintézet mult évi értesitvénye. E jóhirü intézetben a magyar ajku vidékek szolgáltatják jobbadán a növendékeket, s szép pártolásnak örvend a kimutatás szerint, a mit megis érdemel. — A jövő tanév szept. 1-én veszi kezdetét, s egy nővendék teljes ellátása, tanitása 240 frt. — Bejelentések aug. végeig eszközölhetők.

— **A kertészeti egylet** 1876. aug. 3-án csütörtökön délután 4 órakor szokott helyén a czeglédutczai csarnokban választmányi ülést tart, mely alkalommal az 1876. aug. 6-iki közgyülés elibe terjesztendő ügyek fognak tárgyaltatni.

— **Köszönetnyilvánitás.** Mindazok, kik kedves fiam Szilágyi Lajosnak temetése alkalmával, a veszteség miatti fájdalmamat becses megjelenésükkel enyhiteni szivesek vóltak, fogadják szivből jövő hálámat és köszönetemet. — Debreczen, jul. 31. Szilágyi Sámuel.

— **Julius hó 30-kán tartott lövészet** eredménye: 16 pályázó közzül nyertek: Pájer József legjobb mély lövésre 1 db 2 frtos tallért, Jóna Dániel legtöbb körre 1 db 1 frtos tallért. — Bevétel 17 frt 48 kr. Kiadás 13 frt 59 kr.

— **Testvér gyilkosság.** Gulácsi István és Mihály testvérek és csizmadia mesterek a mult héten szerdán együtt idogálván, összezörrentek, s előbbi az utóbbinak nyakába egy késsel beleszurt, mire ez egy felkapott fával bátyja fejére sulyos csapást mért; a testvérek ezen esemény után kibékültek ugyan, s békepoharat ittak, de már harmadnapra Gulácsi István a fejére kapott sérülés következtében meghalt. A rendőrség a vétkes testvért, kinek neje s négy gyermeke van, letartóztatta, s a kir. ügyészségnek átszolgáltatta, mely ennélfogva a meghalt hullájának felbontását elrendelte.

DÉLUTÁNI POSTA.

Belgrád, jul. 30. **Risztics és Gruics ma éjjel egy órakor váratlanul a főhadiszállásra utaztak fontos ügyek miatt.**

Ragusa, jul. 30. **A montenegrói fejedelem ujabb távirata Vrbiczából ezeket jelenti: Moukhtar pasa serege teljesen megsemmisittetett, a 16 zászlóaljból csak négy tudott nagy nehezen futás által menekülni, Osman pasán kivül elfogtunk 300 nizamot, öt ágyut; kezünkbe került számos fegyver, lőszer, zászló és hadi lobogó. A mi veszteségeink aránylag csekélyek. Az első sorokban harczoltak a fejedelem legközelebbi rokonai, köztük Petrovich Fülöp, ki sulyosan megsebesült. Hadseregünkben nagy lelkesedés uralkodik.**

— **Belgrád,** jul. 29. (Szerb forrás.) (B. C.) Lesjanin tegnap erőteljes támadást intézatt a veliki-izvori török sánczok ellen. 5 századnyi török lovasok kantáraikat fogaik közé kapva, jobb kezükben karddal, balkezükben pisztolylyal ritka vitézséggel vágtattak a támadó szerbek ellen. De ezek 2 üteget toltak előre, és elrejtettek a bokrok közé. A török lovasságot tüzérségi sortüz fogadta, de az nem tágitott. Csak akkor eredt futásnak, midőn az első század már teljesen fel volt konczolva. A szerbek a törököket a sánczokig üldözték, melyeket a török egy ideig védelmezett, de azután a szerbek megszállták.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

H I R D E T É S E K.

BURGHOLD V.

női divat-terme

Főtér Svetits ház a Caderász-féle czukrászdával szembe 1. emelet.

Ajánlja a tisztelt női közönség becses figyelmébe, a nyári idényre külföldön és Bécsben személyesen bevásárolt következő áruit, nevezetesen:

Kész női ruhákat divatos kelméből elegansul elkészitve 8., 12., 20 forintig s feljebb.
Barege kelméből 12 frt.
Ugyanazok mosó cretonból 8 frt. Brilliantin kelméből 7 frt.
Creton schlafrokok darabja 5 frt 75 kr.
Pongyola öltönyöket (Schlafröcke) szőr-kelméből készen 7 frt 50 kr., 8 frtig.
Costümöket (Zeke és Tünik) 14., 16, 18 frtig.
Tavaszi és nyári legdivatosabb női felöltőket posztó és bársonyból 5 forint, 15 forintig s feljebb.
Jelenleg igen kedvelt férfi kabátokat (Goutleuren) nők részére Chevit-jot és Renaiszence legujabb kelmékből 8., 20 frtig.
Mantlettok és Fichülo, Pique, Ripsz és más divatos kelmékből 5 forint 50 krtól 35 forintig.
Leány-gyermek ruhák 3., 4., 5 forintig.

Női és gyermek kalapok:

csipke, lóször, Bast, szalma és fantasi anyagokból feltünö olcsó árban.

A tisztelt női világ kegyes pártfogását kérve
mély tisztelettel maradtam

Burghold V.

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

Eladó biliárd-asztal!

Egy ujonan huzott jó karban levő csinos biliárd asztal a hozzátartozó dákók s elefánt-csont lapdákkal együtt, **rendkivül olcsó áron** eladó.

Értekezhetni a sas-utczai **„Ujvilág"** czimü kávéházban a tulajdonossal.

284.
1876. 1—3

Eladó kaszálló.

A Halápon egy tiz régi boglyás kaszálló előnyös feltételek mellett, örök áron eladó. Értekezhetni péterfia-utcza, külváros 3633. sz. a.

Előbb **Tolvaj Jánosné,**
most **Bagdi Károlyné** asszonynyal.

285.
1876. 1—3.

4626 sz.
1876 272. 1—3.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Reisz Dávid részére alperes Tolvaj Gábor és Kónya Sárától 300 frt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debr. 1771. 2718. 4771 s piacz utczai 2223 számu telekjegyzőkönyvbe bejegyzett összesen 4270 frtra becsült 1191 és 1940 sorszámu házak, s beltelekkel, ezek után eső ondódi földek, libakerti veteményes, és bánki kaszálló, f. 1876. évi sept. hó 11-dik, szükség esetére október hó 11-dik napján d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében, Török Péter végrehajtó által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis az 1291 sz. ház utána járó földjére 80 frt, az 1940. sz. házra 200 frt. a liba kerti veteményesre 65 frt, a bánki kaszálóra 82 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül, vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig 1. 2. 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép, tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyébb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Fényes Ignácz által fognak képviseltetni. Azok pedig, akik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-ik évi julius hó 24-ik napján tartott üléséből.

Becske Lajos, h. elnök. **Hegedüs István,** aljegyző.

5162. sz.
1876. 278. 1—3

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. trvszék mint telekkvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Dr. Sárossy László részére alperes Kálmán Istvántól 80 frt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 2770 számu tlkjkvben A) I. 2951 és 7964 h. r sz. alatt bejegyzett, egészben 1800 frtra becsült Miklós-utczai 1982. sz. ház és azzal összekötött 4 hold ondódi földnek Kálmán Istvánt illető felerésze, folyó 1876. évi auguszt hó 31-ik szükségesetére szept. hó 30-dik napján d. u. 3 órakor, a trvszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 90 frt, az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, éspedig az első rész a leütéskor azonnal, a 2-dik rész 1, a harmadik 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával, fentirt tlkvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép, tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyébb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Torday Gábor által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesiteni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alattt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törv.-szék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876. évi Julius hó 21. napján tartott üléséből.

Szücs István, h. elnök. **Hegedüs István,** aljegyző.

4284. sz.
1876. 277. 1—3

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törv.szék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Béressy Sámuel részére alperes Balog Miklósnő Sarkadi Mária és gyermekeitől 620 frt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 2215. sz. tkjkvben A) I. 2231, 6837 h. r. sz. alatt bejegyzett s egészben 3200 forintra becsült cserepes-utczai 1386. sorsz. ház s ezzel járó 5 hold ondódi föld f. 1876. évi szept. hó 18-dik, szükségesetére október hó 18-dik napján d. u. 3 órakor, a t.szék tárgyaló termében végrehajtó Török Péter által tartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 320 frt, az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, éspedig az árveréstől 1, 2, és 3 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával, fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső minden nemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Czégély Ferencz által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni, vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. tvszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876. évi julius 21-dik napján tartott üléséből.

Szücs István, h. elnök. **Hegedüs István,** aljegyző.

Laptulajdonos **Molnár György.** **Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.**